

סליחות לזודש אלו ולעשרת ימי תשובה

זוסז ערות המזוז והספרדים

כולל בתוכו: תרגום לקטעים הארמיים, ראשי פרקים וחלוקה לחזן ולקהל.

מלוקט ע"י מיכאל סעדה

לע"נ מרדכי בן רבקה

נלב"ע ז' תמוז תשע"א

מועלה לרשת לזיכוי הרבים, ניתן לשנות ולהוסיף כפי
הנדרש ובתנאי ששומרים על ההקדשה לע"נ

אין אחריות לתוכן הכתב

אשרי יושבי ביתך

מלכותך מלכות כל עלמים. וממשלתך בכל דור ודר :
סומך ה' לכל הנפלים. חזקף לכל הכפופים :
עיני כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו :
פותח את ידך. ומשביע לכל חי רצון :
צדיק ה' בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו :
קרוב ה' לכל קראיו. לכל אשר יקראוהו באמת :
רצון יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם :
שומר ה' את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד :
תהלת ה' ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה :
אשרי העם שככה לו. אשרי העם שה' אלהיו :
תהלה לך ודר. ארוממך אלוהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד :
בכל יום אברכך. ואהללה שמך לעולם ועד :
גדול ה' ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר :
דור לדור ישבח מעשך. וגבורתך יגידו :
הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיחה :
ועוזו נודאתיך יאמרו. וגדולתך אספרנה :
זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו :
חנן ורחום ה'. ארך אפים וגדל חסד :
טוב ה' לכל. ורחמיו על כל מעשיו :
יודוך ה' כל מעשיו. וחסידך יברכוכה :
כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו :
להודיע לבני האדם גבורתיו. וכבוד הדר מלכותו :

ואומר הש"ץ חצי קדיש :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (אמן) בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן):

תרגום: יתגדל ויתקדש שמה רבא. יתגדל ויתקדש שמו הגדול בעלמא די ברא כרעותיה, בעולם שברא כרצונו וימליך מלכותה ויצמח פרקנה ויקרב משיחה. וימליך מלכותו ויצמיח ישועתו ויקרב משיחו בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בחייכם ובמיכם ובחיייהם של כל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. במהרה ובזמן קריב, ואמרו אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא, יהיה שמו הגדול מבורך לעולם ולעולמי עולמים יתברך וישתבח ויתפאר, יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא. ויתעלה ויתהלל שמו של הקדוש ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא למעלה מכל הברכות והשירות התשבחות ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן. והנחמות שאנו אומרים בעולם ואמרו אמן.

בן אדם, מה לך נרדם, קוים קרא בתחנונים.
שפך שיחה, דרש סליחה, מארון האדונים.
רחץ וטהר, ואל תאחר, בטרם ימים פונים.
ומהרה, רויץ לעזרה, לפני שוכן מעונים.
ומפשע, וגם רשע, ברח ופחד מאסונים.
אנא שעה, שמך יודעי, ישראל נאמנים.
לך אדני הצדקה. ולנו בשת הפנים:

לך אדני הצדקה

החזן אומר את חצי הפסוק הראשון והקהל עונים ומשלימים אותו

לך אדני הצדקה. ולנו בשת הפנים :
מה נתאוונן ומה נאמר. מה נדבר ומה נצטדק :
נחפשה דרכינו ונחקרה. ונשובה אליך :
כי ימינך פשוטה. לקבל שבים :
שבים אליך בכל לב. שועתם תקבל ברחמיך :
ברחמיך הרבים באנו לפניך. גדלים וקדשים דפקנו דלתיך :
דלתיך דפקנו רחום וחנון. אל תשיבנו ריקם מלפניך :
מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה :
שומע תפלה. עדיך כל בשר יבאו :
שומע תחנה. אליך כל הרוחות יבאו :
יבאו אליך הרוחות. וכל הנשמה :
הנשמה לך והגוף פעלך. חוסה על עמלק :
הנשמה לך והגוף פעלך. צור אשר אין דומה לך. חוסה על עמלק :
הנשמה לך והגוף פעלך. הי עשה למען שמך :
אתאנו על שמך. הי עשה למען שמך :
בעבור שמך. כי אל מלך חנון ורחום שמך :
שמך נקרא עלינו. הי אלהינו :
שמך נקרא בקרבנו. אל תיחנו הי אלהינו :
אלהינו בושנו במעשינו. ונכלמנו בעוונתינו :
אין לנו פה להשיב. ולא מצח להרים ראש :
כי רבו משובותינו. לך חטאנו :
חטאנו עם אבותינו. העונו הרשענו :
מה נאמר לפניך הי אלהינו. מה נדבר ומה נצטדק :
מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים :
הלא הנסתרות והנגלות. אתה יודע :
אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל חי :
אתה חופש כל חדרי בטן. רואה כליות ולב :

איז דבר געלם מפה. ואין נסתר מנגד עיניך :
 אם עונינו ענו בנו. ה' עשה למען שמך :
 אם עונות תשמר יה. אדני מי נעמד :
 כי עמך הסליחה. למען תגרא :
 כי עמך מקור חיים. באורך נראה אור :
 כי לא על צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמיך הרבים :

בעשרת ימי תשובה יש אומרים פיוט זה לר' דוד בן בקודה ז"ל :

למענך אלהי

למענך אלהי .
 יהמו רחמיך. וממעון שמייך .
 שמע קול עמך. סובלי אפך. קצפך וזעמך .
 ומנשוא אימייך. לבס מאד סחרחר:

למענך אלהי. רצה עם לך שחר. לחלות פניך .
 במעמד השחר. אדני הקשיבה ועשה אל תאחר :

למענך אלהי

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל
 תאחר.

דלה ממצלות ים. שבעי רוש ולען .
 בבית גודם ושבים. ושור לחצם ועגים .
 ואל תפן למרים. והט און לשועם. בתפלת השחר:

למענך אלהי

דליד תרחם. ושמחם מיגונם .
 ובעצתך תנחם. והפלא חסדיך. וחוסה נא ורחם .
 עמוסים מבטן ומרחם משחר. אדני הקשיבה ועשה
 אל תאחר:

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל
 תאחר.

למענך אלהי

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל
 תאחר.

ועשה לטובה אות. וחון נפשות עצובות .
 למי ישע צמאות. וקבץ נדחים. פזורים בכל פאות .
 אשר מרב תלאות. עורם מאד שחר:

למענך אלהי

כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :
 השיבנו ה' אליך ונשובה. חדיש ימינו בקרם :

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל
 תאחר.

שבט יהודה בדחק ובצער

עומדים כל הקהל ואומרים בקול:

שבט יהודה בדחק ובצער. הישאג אריה ביער :
 מקוים ישועתך אבות ובנים. העניים והאביונים :
 עמד בפרץ בל נהיה לשחק. למה ה' תעמד ברחוק :
 יונתך עד שערי מות הגיעה. יושב הכרובים הופיעה :
 הבה לנו עזרת מצר. היד ה' תקצר :
 חדיש ימינו בגלות ישן. עורה למה תישן :
 זכר בנך בארץ לא להם. וזר לא יקרב אליהם :
 קץ הנחתם גלה לגלמודה. ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה :
 שועתנו תעלה לשמי מרומים. אל מלך יושב על כסא רחמים :

אל מלך יושב על פסא רחמים

כל הקהל אומר יחד:

אל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך: וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה' . ושם נאמר:

החזן אומר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא:

הקהל עונים ונוהגים לתקוע בשופר:

ה' ה' אל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת:

נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה, ונקח:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

רחמנא אדפר לן

החזן אומר רחמנא... והקהל עונה: בדיל (בזכות) ויעבור.

רחמנא דינן אפיק לנהודא דיננו הוצא לאור: בדיל ויעבר:	רחמנא אדפר לן קימה דאברהם רחמנא הרחמן זכור לנו זכותו של אברהם: בדיל ויעבר: האהוב
רחמנא דינא דחיי טבי גזר עלן דין של חיים טובים גזר עלינו: בדיל ויעבר:	רחמנא אדפר לן קימה דיעחק עקידיא זכור לנו בריתו של יצחק הנעקד: בדיל ויעבר:
בעשרת ימי תשובה מוסיפים: רחמנא כתבינן בספרא דרחמי כתבינו בספר הרחמים: בדיל ויעבר:	רחמנא אדפר לן קימה דיעקב שלימא זכור לנו בריתו של יעקב השלם: בדיל ויעבר:
רחמנא כתבינן בספרא דצדיקי וחסידי כתבינו בספר הצדיקים והחסידים: בדיל ויעבר:	רחמנא אדפר לן קימה דמשה נביאה זכור לנו בריתו של משה הנביא: בדיל ויעבר:
רחמנא כתבינן בספרא דישרי ותמימי כתבנו בספר הישירים והתמימים: בדיל ויעבר:	רחמנא אדפר לן קימה דאהרן כהנא זכור לנו בריתו של אהרן הכהן: בדיל ויעבר:
רחמנא כתבינן בספרא דפרנסתא טבתא ומזוני טבי כתבינו בספר פרנסה טובה ומזונות טובים: בדיל ויעבר:	רחמנא אדפר לן זכותה דיוסף צדיקא זכור לנו זכותו של יוסף הצדיק: בדיל ויעבר:
רחמנא כבש חמתא ורגזא מגן כבוש חמה ורגז ממנו: בדיל ויעבר:	רחמנא אדפר לן קימה דדוד מלכא משיחא זכור לנו בריתו של דוד המלך המשיח: בדיל ויעבר:
רחמנא לא תעביד גמרא לן אל תעש כלה לנו: בדיל ויעבר:	רחמנא אדפר לן קימה דפינחס קנאה זכור לנו בריתו של פנחס הקנאי: בדיל ויעבר:
רחמנא מחל ושבק לחובין ולעוין מחול ועזוב לחובות ולעוונותינו: בדיל ויעבר:	רחמנא אדפר לן צלותה דשלמה מלכא זכור לנו תפילתו של שלמה המלך: בדיל ויעבר:
רחמנא נהור טובך אנהר עלן אור טובך האר עלינו: בדיל ויעבר:	רחמנא אריס ימינד ואצמח פרקנד הרם ימינד והצמח ישועתך: בדיל ויעבר:
רחמנא סעיד וסמיד הוי לן סועד וסומך היית לנו: בדיל ויעבר:	רחמנא בכסופי אפינ אתינא למקרי קמד רחם עלן בבושת פנים באנו לקרוא לפניך, רחם עלינו: בדיל ויעבר:
רחמנא עביד עמנא אתא לטב עשה עמנו אות אותנו: בדיל ויעבר:	רחמנא גלי גברתך ופרק לן גלה גבורתך ופדה אותנו: בדיל ויעבר:

לְטוֹבָה: בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :
רַחֲמָנָא פִּתַּח שְׁמַיָא לְעֻלּוֹתֵינוּ פִּתַּח הַשְּׁמַיִם
לְתַפִּילוֹתֵינוּ: בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :
רַחֲמָנָא עֻלּוֹתֵנוּ קָבַל בְּרַעְוָא תַפִּילוֹתֵנוּ קָבַל
בְּרַצוֹן: בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :
רַחֲמָנָא קָבַל עֻלּוֹתֵינוּ וּבְעוֹתֵינוּ בְּעָדָן עֻקְתֵינוּ קָבַל
תַפִּילוֹתֵנוּ וּבִקְשׁוֹתֵנוּ בַעַת צְרוּתֵנוּ: בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :
רַחֲמָנָא רַחַם עַל נַשְׁמוֹתֵינוּ:
בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :
רַחֲמָנָא שְׂתָא טַבְתָּא אֵייתִי עֲלֵן שְׁנָה טוֹבָה הַבָּא
עֲלֵינוּ: בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :
רַחֲמָנָא תוֹב מְרַגְזָךְ שׁוֹב מְרוּגְזָךְ: בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :
רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְדַּר רִיקָם מִן קַמְךָ וְלֹא נִשׁוּב רִיקָם
מִלְפָנֶיךָ: בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

הַחֲזוֹן אוֹמֵר:
וַיַּעֲבֹר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא :

הַקְהָל עוֹנִים וְנוֹהֲגִים לְתַקּוּעַ בְּשׁוֹפָר:

ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת :
נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפַיִם נִשְׂא עוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְּהָ :
וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ :

אֲנָא כְּעַב זְדוּנִי תִמְחַהּוּ

יש נוהגים לומר פיוט זה בעשרת ימי תשובה :

וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

אֲנָא כְּעַב זְדוּנִי תִמְחַהּוּ .
וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא.

מָה לִּידִידֵי וּמִלְכֵי יִסְתַּר .

וְאִשְׁפַּךְ עֲתַרְתָּ חֲכִי וְאִין עוֹתַר .
וְאִשְׁאֵל בְּעַד חֲלוּם חֲשַׁכִּי וְאִין פּוֹתַר .
וְאוֹמֵר לֹא אוֹכַל כִּי חֲתוּם הוּא .

וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

אִיד יִמְחַהּ וְנִכְתַּב לְמוֹל אָבִי .
כִּי אִין בְּלַבּוֹ מְחַשְׁבֵּי כְּמַחְשְׁבֵי .
לְמַחּוֹת מֵאֲשֶׁר כְּתַב לְיוֹם רִבִּי .
כִּי הַמְכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא .

וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

שׁוֹבָה שִׁיבַת שְׂאֲרִית עִם הוֹעֵם .
וְשִׁלַּח מִבֶּשֶׁר בְּבְרִית לְהוֹדִיעֵם .
אֵת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרִית הוֹעֵם .
וְנוֹחַם וְאֵם לֹא עִם בִּינוֹת הוּא .

וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

נָא אִם תִּחְקַר וְתִדְרַשׁ צוּר עֲלוֹמָיו .
אֲוֹן בְּלִילּוֹ יִחְרַשׁ וּבִימָיו .
וְאִם לְחַטָּאֵיו תִּדְרַשׁ וְלֹאֲשַׁמְיו .
מִכַּף רְגֵל וְעַד רֹאשׁ אֲשֶׁם הוּא .

וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

הוֹסֵף יָד וְצִיר מִשְׁנֵה תְּשֻׁלִּיחַ .
וְקָרַן לְנִגְשׁ וְנִעְנָה תַּצְמִיחַ .
יִגְבֵּר וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַעֲלִיחַ .
וְיִוְדַע כִּי מְשִׁיחַ אֱלֹהִים הוּא .

וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

יְהִרְסוּן וְיִבְנוּן בִּי רַעֲיוֹנֵי .
יוֹם בִּי חַטָּאֵי יַעֲנוּן וּבְפָנֵי .
אֲבָן סַעֲפֵי יִבְיַעוּן כִּי ה' .
נִשְׂא עוֹן וְחַנוּן וְרַחוּם הוּא .

וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

החזן קורא בקול והקהל בלחש:

אנשי אמונה אבדו. באים בכח מעשיהם :
גבורים לעמד בפרץ. דוחים את הגזרות :
היו לנו לחומה. ולמחסה ביום זעם :
זועכים אף בלחשם. חמה עצרו בשועם :
טרם קראו עניתם. יודעים לעתר ולרצות :
כאב רחמת למענם. לא השיבות פניהם ריקם :
מרב עונינו אבדנום. נאספו מנו בחטאינו :

כל הקהל אומר יחד ונוהגים לתקוע בשופר:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך :
וידד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה' . ושם נאמר :
החזן אומר :
ויעבר ה' על פניו ויקרא :

הקהל עונים:

ה' ה' אל רחום וחנון, ארץ אפים ורב חסד ואמת :
ניצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה, ונקה :
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

תמהנו מרעות

החזן קורא בקול והקהל בלחש:

תמהנו מרעות. תשש כחנו מצרות :
שחנו עד למאד. שפלנו עד עפר :
רחום כף היא מדתנו. קשי ערף וממרים אנחנו :
צעקנו בפינו חטאנו. פתלתל ועקש לבנו :
עליון רחמיך מעולם. סליחה עמך היא :
נחם על הרעה. מטה כלפי חסד :
לא תתעלם בעתות פאל. כי בצרה גדולה :

כל הקהל אומר יחד ונוהגים לתקוע בשופר:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך :
וידד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה' . ושם נאמר :

החזן אומר:
ויעבר ה' על פניו ויקרא :

הקהל עונים:

ה' ה' אל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה, ונקה :
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

אל תעש עמנו קלה

החזן אומר בקול והקהל אומרים בלחש

אלהינו ואלהי אבותינו .
אל תעש עמנו קלה. תאחז ירך במשפט :
בבא תוכחה נגדך. שמנו מספרך אל תמח :
גשתך לחקר מוסר. רחמיך יקדמו רגודך :
דלות מעשים בשורך. קרב צדק מאליך :
הורנו. בזעקנו לך. צו ישועתנו במפגיע :
ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו :

זכר נאמת. עדות לא תשכח מפי זרעו :
חותם תעודה תתיר. סודך שים בלמודך .
טבור אגן הסדר. נא אל יחסר המזוג :
יה, דע את ישראל אשר ידעוך. מגר את הגוים
אשר לא ידעוך :
כי תשיב לב צרון. לכודים אסירי התקוה :

רבנו של עולם. אתודה על עברות

החזן קורא את תחילת הפסוק והקהל עונים ומשלימים את הפסוק.

רבנו של עולם. אתודה על עברות. קלות וחסודות. בלילה לסוף אשמורות :
יצרי עלילות ברשע להתעולל. שומר מה פלילה שומר מה פליל :
לבי ועיני לחטא יאותו. ויום ולילה לא ישבתו :
ושאר אברי לעשות הרע בעיניך יתלחשו. כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו :
ויעז אשר עברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. מי יגן ואשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי
אמסה :

אולי ישמע קול בכיי נורא עליזה. יום צעקתי בלילה :
אקרא יומם ואדים קולי. על פשעי ומעלי. ולילה ולא דומיה לי :
את מקצת חטאי אני מזכיר לפני צופה עתידות. לילה אקום להודות :
ואודה עלי פשעי וזדוני. הלילה הזה לה :

החזן אומר בקול והקהל אומרים בלחש:

אָנָּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּבְּנוּ מִתְחַנְּתָנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עוֹי פָּנִים וְקָשִׁי עֵרֶף לֹמֵר לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אָבֵל חָטָאנוּ. עוֹיֵנוּ פִּשְׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵיתֵנוּ :

חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי. אִמְרַתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לֹה' . וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סִלָּה :
מִכֶּסֶה פִּשְׁעֵי לֹא יִצְלִיחַ. וּמוֹדָה וְעוֹב יִרְחֹם:

אֲשַׁמְנוּ. אָכַלְנוּ מֵאֲכֻלֹת אֲסוּרוֹת .	נִאֲצָנוּ. נִאֲפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וְלִשְׁקָר. נִדְרָנוּ וְלֹא שָׁלַמְנוּ .
בְּגִדְנוּ. בְּטָלְנוּ תּוֹרָתְךָ .	סָרְדָנוּ. סוֹרְרִים וּמוֹרִים הָיינוּ .
גִּזְלָנוּ. גִּנְבָנוּ. גָּאִינוּ .	עוֹיֵנוּ. עִבְרָנוּ עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. עִבְרָנוּ עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין.
דִּבְרָנוּ דְפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. דִּבְרָנוּ אֶחָד בְּפֹה וְאֶחָד בְּלֵב .	עִבְרָנוּ עַל חִלוּל הַשֵּׁם .
הָעוֹיֵנוּ. הִרְהַרְנוּ הִרְהוּרִים רָעִים בְּיוֹם וּבָאנוּ לְיַדִּי טְמֵאת קָרִי בְלִילָה .	פִּשְׁעֵנוּ. פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ .
וְהִרְשַׁעְנוּ. וַיַּעֲדֵנוּ עֲצָמֵנוּ לְדָבָר עֲבָרָה .	צָרְדָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאָם .
זָדְנוּ. זָנִינוּ אַחַר לִבְנוּ וְעֵינֵינוּ .	קָשִׁינוּ עֵרֶף. קִלְקַלְנוּ צְנוּרוֹת הַשֹּׁפֵעַ .
חֲמַסְנוּ. חִמְדָנוּ .	רִשְׁעֵנוּ. רָעִים לְשָׁמַיִם וְלִבְרִיּוֹת הָיינוּ .
טְפַלְנוּ שָׁקָר וּמְרָמָה .	שָׁחַתְנוּ. שָׁקַרְנוּ. שָׁחַתְנוּ זֶרַע קֹדֶשׁ לְבִטְלָה
יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת עַד אֵין חֶקֶר .	וּבְרָאנוּ מִשְׁחִית לְחֵבֶל. גַּם בִּכְנָפֵינוּ נִמְצְאוּ דָם
כּוֹזְבֵנוּ. כְּעַסְנוּ .	נִפְשׁוֹת אֲבִיוָנִים נִקִּיִּים וְהִגִּיה דְּמַעַת הָעֲשׂוּקִים
לִצְנוּ. לוֹאֲצָנוּ .	וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם. לְבִי לְבִי עַל חִלְלֵיהֶם. מַעֲי
מִרְדָּנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. מִרְדָּנוּ בְּמַלְכוּת שָׁמַיִם.	מַעֲי עַל הַרוּגֵיהֶם. אוֹי לְרִשָּׁע רָע, כִּי גִמּוּל יָדְיוֹ
מִרְדָּנוּ בְּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד. מֵאֲסָנוּ בְּבֵית	יַעֲשֶׂה לוֹ .
הַמִּקְדָּשׁ. וַיִּשְׁלַטְתֶּם אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים .	תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עַם

החזן אומר בקול:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עַם .	טִירַתְנוּ הִיתָה לְשִׁמְהָ .
בוֹשָׁנוּ מִכָּל גּוֹי .	יִפִּי אֲדַמְתָנוּ לְזָרִים .
גָּלָה מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ .	כַּחֲנוּ לְנִכְרִים :
דָּוָה לִבְנוּ בַחֲטָאֵינוּ .	לְעֵינֵינוּ עֲשָׂקוּ עֲמָלָנוּ .
הִחֲבֵל אֹיֵנוּ .	מִמִּשְׁךָ וּמִרַט מִמֶּנּוּ .
וּנְפָרַע פְּאָרְנוּ .	נִתְנוּ עֲלֵם עֲלֵינוּ .
זָבוּל מִקְדָּשְׁנוּ .	סָבַלְנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ .
חָרַב בְּעוֹנֵינוּ .	עִבְדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ .
	פּוֹרַק אֵין מִיָּדָם .

וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִתְעִיתֵנוּ. וְהֵי אֵךְ נְעִיז פְּנֵינוּ.
וְנִקְשָׁה עָרְפֵנוּ. לֹמַר לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ: (אֲבָל
חָטְאָנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ:)

צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ.
קְרָאנוּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ.
רַחֲמֵיךָ מִמֶּנּוּ בְּעֵינֵינוּ.
שָׁבְנוּ מֵאֲחֵרֶיךָ.
תְּעִינוּ כְּצֹאן וְאֲבָדְנוּ.

לֹאדָנִי אֱלֹהֵינוּ הֲרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת

הַחַזֵּן אֹמֵר בְּקוֹל וְהַקֹּהֵל עֹנֶה:

לֹאדָנִי אֱלֹהֵינוּ הֲרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. כִּי חָטְאָנוּ לוֹ:

לֹאדָנִי אֱלֹהֵינוּ הֲרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. כִּי מְרָדְנוּ בּוֹ:

אֵל נָא תִשַׁע עָלֵינוּ חָטְאָת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטְאָנוּ:

חָטְאָנוּ צוּרְנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצֵרְנוּ: (הַקֹּהֵל חוֹזֵר)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד: (הַקֹּהֵל חוֹזֵר)

ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים: (הַקֹּהֵל חוֹזֵר) X2

אֲרָאֵלִי מַעֲלָה. אֹמְרִים

דְּגוּלֵי סַגְלָה. עֹנִים וְאֹמְרִים.

ה' אֲדוֹנָנוּ.

ה' הוּא הָאֱלֹהִים ה' הוּא הָאֱלֹהִים

בְּחִירֵי סַגְלָה. עֹנִים וְאֹמְרִים.

הַמוֹנֵי מַעֲלָה. אֹמְרִים:

ה' הוּא הָאֱלֹהִים ה' הוּא הָאֱלֹהִים

ה' אֲדוֹנָנוּ.

ה' הוּא גִלְגָּלֵי מַעֲלָה. אֹמְרִים

יִשְׂרָאֵל בְּצַרְתָּם וּבְגִלוֹתָם עֹנִים וְאֹמְרִים:

ה' אֲדוֹנָנוּ.

ה' הוּא הָאֱלֹהִים ה' הוּא הָאֱלֹהִים

בְּטָרִם שְׁחָקִים וְאַרְקִים נִמְתָּחוּ. וְעַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוֹצוֹת.

ה' מִלְךָ. ה' מִלְךָ.

וְעַד לֹא מְאוֹרוֹת זָרְחוּ. וּבִהְכִינוּ יְצוּרִים עָלֵי אֲרָצוֹת.

ה' מִלְךָ. ה' מִלְךָ.

וְהָאֶרֶץ כִּבְגַד תִּבְלָה. וְשָׁמַיִם כְּעֶשֶׂן נִמְלָחוּ. וְעַת יִקְבֹּץ נְפוּצִים מֵאֲרֻבַּע תְּפוּצוֹת.

ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ה' מִלְךָ. ה' מִלְךָ. ה' מִלְךָ. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ה' מִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

מִיּוֹחַד בְּאַהֲיָה אֲשֶׁר אֶהְיָה .
הוּא הָיָה וְהוּא הוּהוּ וְהוּא יֶהְיֶה .
הוּא מִמִּית וּמְחִיָּה. לְפָנָיו לֹא נוֹצֵר אֵל .
וְאַחֲרָיו לֹא יֶהְיֶה:

יושבים, החזן אומר בקול והקהל חוזר בלחש:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ. גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ :
כִּי גְדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסֻדְךָ. וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְךָ :
כִּי גְדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ :
לְקִדְשֵׁת שְׁמֶךָ עָשָׂה וְלֹא לָנוּ :
לֹא לָנוּ ה' לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד. עַל חֲסֻדְךָ עַל אֲמַתְךָ :
לְמָה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם. אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם :

וְאֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמְיִם. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמְיִם. עֲדוּתְנוּ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים. חַי וְקַיִם הוּא. מְלֹא רַחֲמִים הוּא. מְלֹא זְכוּיֹת הוּא. כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה בְּשִׁמְיִם וּבְאַרְצֶךָ. אֵין מִי יֵאמֵר לוֹ מָה תַעֲשֶׂה. וְאֵין מִי יֵאמֵר לוֹ מָה תַפְעַל. כִּי הַכֹּל מַעֲשֵׂה יָדָיו :

אלהינו שבשמים שמע קולנו

החזן אומר בקול והקהל עונה: אמן

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת
וְרַעוֹת :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם גָּזֵר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם גְּלוּהוּ כְּבוֹד מְלִכּוּתְךָ עָלֵינוּ
מִהֲרָה :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם דְּרִשְׁנוּךָ הִמָּצֵא לָנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם דְּרִשׁ דְּמִינוּ מִיד קַמִּינוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם שְׁמַע קוֹלְנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתְנוּ
בְּרִצּוֹן :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם אֵל תֵּאבְדָנוּ בְּאַרְץ גְּלוּתְנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם אֲבִד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם בְּרִיתְךָ זָכַר וְאֵל תִּשְׁכַּחְנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם בְּרַךְ אֶת לִחְמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם בְּשׁוֹרְנוּ בְּשׁוֹרְנוֹת טוֹבוֹת :

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים הָעֵתֶר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם
 בְּתַפְלָתָנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים הַחֲזִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וְאֵל תְּבִישְׁנוּ מִשְׁבָּרָנוּ וְנִקְרָא
 וְאַתָּה תַעֲנֵנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים זְכָרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב
 מִלְּפָנֶיךָ זְכָנוּ בְּדִינָנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חָמַל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל
 עוֹלָלֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים טָהָרָנוּ מֵעוֹנֵינוּ : טָהָרָנוּ
 מִטְּמֵאוֹתֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ :
 בַּעֲשֵׂרַת יְמֵי תְשׁוּבָה מוֹסִיפִים :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יְשִׁירִים וְתַמִּימִים :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה
 טוֹבָה :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וְסִלְיָה
 וּכְפָרָה :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיִּשְׁעָה :
 ע"כ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כָּבַשׂ אֶת כּוֹבְשֵׁנוּ כְּלָה אֵל
 תַעֲשׂ עִמָּנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְמַעַנְךָ עָשָׂה אִם לֹא לְמַעַנָּנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְחַץ אֶת לִוְחֵצֵינוּ לְחַם אֶת
 לִוְחֵמֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים מִלֹּא מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה
 לְעַבֹדְתֶךָ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים נָקַם אֶת נַקְמָתָנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים סָמַךְ אֶת נַפְלֵתָנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים סָמַךְ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֵלֶת :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָנָה אֶת עֵתִירָתָנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָנָנוּ בְּיוֹם קְרָאָנוּ עֲנָה מַעַנָּנוּ :

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים פָּדָנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ פָּדָנוּ
 מִיַּד יִצְרָנוּ הָרַע :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צִוָּה אֶתָּנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ : צִוָּה אֶתָּנוּ
 יְשׁוּעוֹתֶיךָ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ (צִדְקָנוּ
 בְּדִינָנוּ)
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַב לָנוּ קִץ הַגְּאֻלָּה :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה : קָרַבְנוּ
 לְעַבֹדְתֶךָ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רִיבָה רִיבָנוּ וְגֵאֲלָנוּ :
 רָאָה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רָפָא כָּל חוֹלֵי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל : רָאָה בְּדַחַק הַשְּׁעָה :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שָׁעָה אֶת שׁוֹעֲתָנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ : שִׁית שְׁלוֹה
 בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תָּן שְׁלוֹם בְּאַרְץ : תָּן שְׁבַע
 בְּעוֹלָם :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תָּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תָּן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה בְּעֵתוֹ
 בְּאַרְץ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תָּן זֶרַע לְזוֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תָּן לְחֵם לְפִי הַטָּר לְשַׁבַּע :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תַּכּוֹן תַּפְלָתָנוּ קִטְרַת לְפָנֶיךָ :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָשָׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עָשָׂה
 עִמָּנוּ אוֹת לַיִּשׁוּעָה. עָשָׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים.
 יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיְבוֹשׁוּ. יַחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלְמוּ. כִּי
 אַתָּה ה' עֲזַרְתָּנוּ וְנַחַמְתָּנוּ :
 בְּרָגַז רַחֵם תִּזְכָּר. בְּרָגַז אֲהַבָה תִּזְכָּר. בְּרָגַז
 עֲקָדָה תִּזְכָּר. בְּרָגַז תְּמִימוֹת תִּזְכָּר. הַבֵּט לְבְרִית
 וְאֵל תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֶתָּנוּ. עֲנֵנוּ בְּעֵת וּבְעוֹנָה
 הַזֹּאת :

החזן אמר בקול והקהל עונה: ענגו.

ענגו לא אל חפץ ברשע	ענגו אבינו
ענגו מלך מלכי המלכים	ענגו בוראנו
ענגו נורא ונשגב	ענגו גואלנו
ענגו סומך גופלים	ענגו דורשנו
ענגו עוזר דלים	ענגו הוד והדר
ענגו פודה ומציל	ענגו ותיק בנחמות
ענגו צדיק ומצדיק	ענגו יי וישר .
ענגו קרוב לכל קוראיו באמת	ענגו חי וקיים
ענגו רם ונשא	ענגו טהור עינים
ענגו שוכן שחקים	ענגו יושב שמים .
ענגו תומך תמימים	ענגו כביר כח

החזן קורא והקהל חוזרים אחריו בלחן מסורתי:

ענגו אלהי אברהם ענגו :
ענגו ופחד יצחק ענגו :
ענגו אביר יעקב ענגו :
ענגו מגן דוד ענגו :
ענגו העונה בעת רצון ענגו :
ענגו העונה בעת צרה ענגו :
ענגו העונה בעת רחמים ענגו :
ענגו אלהי המרכבה ענגו :
ענגו אלהא רמאיר ענגו :
ענגו רחום וחנון ענגו :

אדון הסליחות

שרים כולם יחד

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו :

זוכר ברית אבות .	אדון הסליחות .
חוקר פליות:	בוהן לבבות .
חטאנו לפניך רחם עלינו:	גולה עמוקות .
	דובר צדקות.
טוב ומטיב לבריות .	חטאנו לפניך רחם עלינו:
יודע כל נסתרות .	הדור בנפלאות .
כובש עונות .	ותיק בנחמות .
לובש צדקות:	

חֲטֵאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

מִלֵּא זְכוּיֹת .

נִוְרָא תְהִלּוֹת .

סוֹלַח עֲוֹנוֹת .

עֲוֹנָה בְּעֵת צָרוֹת:

חֲטֵאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת .

צוֹפֵה עֲתִידוֹת .

קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת .

רוֹכֵב עֲרֵבוֹת .

בַּעֲשֵׂרֵת יָמֵי תְשׁוּבָה יֵשׁ מוֹסִיפִים :

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ . אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ .

רֵאָה בְּעֵינֵי עַמֶּךָ . רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

אֵל אֲדִיר שְׁמֶךָ . אֵל בְּרוּךְ שְׁמֶךָ . אֵל גָּדוֹל שְׁמֶךָ . אֵל דָּגוּל שְׁמֶךָ:

רֵאָה בְּעֵינֵי עַמֶּךָ . רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

אֵל הַרְדוּר שְׁמֶךָ . אֵל וְתִיק שְׁמֶךָ . אֵל זְכָאֵי שְׁמֶךָ . אֵל חוֹנֵן שְׁמֶךָ:

רֵאָה בְּעֵינֵי עַמֶּךָ . רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

אֵל טְהוֹר שְׁמֶךָ . אֵל יַחֲדִיד שְׁמֶךָ . אֵל כְּבִיר שְׁמֶךָ . אֵל לְעַד שְׁמֶךָ:

בַּעֲשֵׂרֵת יָמֵי תְשׁוּבָה אוֹמְרִים :

ה' חַנּוּן וְחַקִּימֵנוּ .

וַיִּסְפֹּר תַּיִם זְכָרֵנוּ וְקָתְבֵנוּ:

ה' בְּיוֹם יְשׁוּעָתָהּ בִּשְׂרָנוּ וּרְחֻמָּנוּ .

וַיִּסְפֹּר תַּיִם זְכָרֵנוּ וְקָתְבֵנוּ:

ה' גִּלְגַּל הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ .

וַיִּסְפֹּר תַּיִם זְכָרֵנוּ וְקָתְבֵנוּ:

ה' יְהִמּוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ .

שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת .

תָּמִים דַּעוֹת:

חֲטֵאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ . אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ .

אֵל אֲרָךְ אִפְּיִם שְׁמֶךָ . מִלֵּא רַחֲמִים שְׁמֶךָ .

בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ . ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ :

רֵאָה בְּעֵינֵי עַמֶּךָ . רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

אֵל מְלֹךְ שְׁמֶךָ . אֵל נוֹרָא שְׁמֶךָ . אֵל סוֹמֵךְ שְׁמֶךָ . אֵל עוֹזֵר שְׁמֶךָ:

רֵאָה בְּעֵינֵי עַמֶּךָ . רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

אֵל פּוֹדֵה שְׁמֶךָ . אֵל צְדִיק שְׁמֶךָ . אֵל קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ . אֵל רַחֲמָן שְׁמֶךָ:

רֵאָה בְּעֵינֵי עַמֶּךָ . רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

אֵל שְׂדֵי שְׁמֶךָ . אֵל שׁוֹמֵר שְׁמֶךָ . אֵל תּוֹמֵךְ שְׁמֶךָ . אֵל תָּמִים שְׁמֶךָ:

רֵאָה בְּעֵינֵי עַמֶּךָ . רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

וַיִּסְפֹּר תַּיִם זְכָרֵנוּ וְקָתְבֵנוּ:

ה' בַּחֲוֹתֶם עַל לֵב הַיּוֹם שִׁימְנוּ .

וַיִּסְפֹּר תַּיִם זְכָרֵנוּ וְקָתְבֵנוּ:

ה' רִיבָה רִיבְנוּ וְלַחֵם לִוְחָמֵינוּ .

וַיִּסְפֹּר תַּיִם זְכָרֵנוּ וְקָתְבֵנוּ:

ה' בְּרַךְ אֶת לְחֻמְנוּ וְאֶת מִימֵינוּ .

וַיִּסְפֹּר תַּיִם זְכָרֵנוּ וְקָתְבֵנוּ:

החזן אומר והקהל עונים "חוסה על ישראל עמך"

ה' עשה למען שמך	ה' עשה למען שמך
וחוסה על ישראל עמך:	וחוסה על ישראל עמך:
ה' עשה למען אברהם אברהם אברהם תמימך.	ה' עשה למען דוד נעים ומירותיך.
וחוסה על ישראל עמך:	וחוסה על ישראל עמך:
ה' עשה למען יצחק נעקד באולמך.	ה' עשה למען פינחס וד קנא לשמך.
וחוסה על ישראל עמך:	וחוסה על ישראל עמך:
ה' עשה למען יעקב נענה בסלם ממרומך.	ה' עשה למען מלך שלמה בנה בית לשמך.
וחוסה על ישראל עמך:	וחוסה על ישראל עמך:
ה' עשה למען משה נאמן בכל ביתך.	ה' עשה למען הרועים ושרופים:
וחוסה על ישראל עמך:	על יחוד קדשת שמך.
ה' עשה למען אהרן כהן באוריך ותמיד.	וחוסה על ישראל עמך:
וחוסה על ישראל עמך:	ה' עשה למען שמך
	וחוסה על ישראל עמך:

החזן אומר בקול והקהל בלחש:

עשה למען שמך.	עשה למען כבודך.
עשה למען אמתך	עשה למען למוךך.
עשה למען בריתך.	עשה למען מלכותך.
עשה למען גדלך.	עשה למען נצחך.
עשה למען דתך.	עשה למען סודך.
עשה למען הדרך.	עשה למען עזך.
עשה למען ויעודך.	עשה למען פארך.
עשה למען זכרך.	עשה למען צדקתך.
עשה למען חסדך.	עשה למען קדשתך.
עשה למען טובך.	עשה למען רחמנותך.
עשה למען ישרך.	עשה למען שכינתך.
	עשה למען תורתך:

החזן אומר בקול הקהל עונים: עשה, ויש אומרים: אמן.

עשה למען אברהם יצחק ויעקב

עשה למען משה ואהרן.

עשה למען יוסף דוד ושלמה.

עשה למען ירושלים עיר הקדש.

עשה למען ציון משכן כבודך.

עשה למען חרבן ביתך.

עשה למען שממות היכלך.

עשה למען ישראל העניים.

עשה למען ישראל הדלים.

עשה למען ישראל השרויים בצרות.

עשה למען יתומים ואלמנות.

עשה למען יונקי שדים.

עשה למען גמולי חלב.

עשה למען תינוקות של בית רבן שלא חטאו:

עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו. הושיענו ועננו היום ובכל יום בתפלתנו כי תהלתנו אתה:

החזן אומר בקול והקהל עונים: ענינו, (ענינו)

דעני לעניי. העונה לעניים

דעני לעשיקי. לעשוקים

דעני לתבירי לבא. לשבורי הלב

דעני לשפלי דעתא. לשפלי הדעת

דעני למכיכי רוחא. לנמוכי הרוח

דעני לאברהם אבינו בהר המוריה.

דעני ליצחק על גבי מדבחה. על גבי המזבח

דעני ליעקב בבית אל.

דעני ליוסף בבית אסירי. בבית האסורים

דעני למשה ואבותינו על ים סוף.

דעני לאהרן במחאתה.

דעני לפינחס בשטים.

דעני ליהושע בגלגל.

דעני לעלי ברמה.

דעני לשמואל במצפה.

דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלים.

דעני לאליהו בהר הכרמל.

דעני לאלישע ביריחו.

דעני לחזקיהו בחלותו.

דעני ליונה במעי הדגה.

דעני לחנניה מישאל ועזריה בנו אתון נורא

יקדחא. בתוך כבשן האש היוקדת

דעני לדניאל בגבא דאריותא. בגוב האריות

דעני למרדכי ואסתר בשושן הבידה.

דעני לעזרא בגולה.

דעני לחוני במעגל.

דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר.

לצדיקים ולחסידים שבכל דור ודור

רחמנא ענינו. רחמנא שזיב. רחמנא פרק. רחמנא דיתמלי רחמין רחם עלנא ועל כל אנשי ביתנא. ועל כל ישראל אחנא. ומחשוכא לנהורא אפקנו בדיל שמך רבא:

תרגום: הרחמן ענינו, הרחמן הצל, הרחמן פדה, הרחמן שאתה מלא רחמים, רחם עלינו ועל כל אנשי ביתנו ועל כל ישראל אחינו

בעשרת ימי תשובה יש אומרים:
יה שמע אבינו

יה שמע אבינו. המחלים פנינו. אבינו לבנינו. אל תעלם אזנינו.
יה עם מפעמקים. יקראו מרב מצוקים. אל נא תשיבם רקים. היום מלפנינו:

יה שמע אבינו. המחלים פנינו. אבינו לבנינו. אל תעלם אזנינו.
היותם ועונם. מחה ורבי זדונם. ואם לא תעשה למענם. עשה צורי למענך:

יה שמע אבינו. המחלים פנינו. אבינו לבנינו. אל תעלם אזנינו.
ומחה היום חובם. ודצה כמו שי ניבם. ולך תכין לבם. וגם תקשיב אזנך:

יה שמע אבינו. המחלים פנינו. אבינו לבנינו. אל תעלם אזנינו.
דמעת פניהם תשעה. ותאסף עדר תועה. ותקים לך רועה. ופקד בטוב צאנך:

יה שמע אבינו. המחלים פנינו. אבינו לבנינו. אל תעלם אזנינו.
הולכי בדרך נבחה. תבשרם היום סליחה. ובתפלת השחר. המציאם חנף:

אם אפס רבע הקו

החזן אומר את תחילת המשפט והקהל משלימים אותו בלחן מסורתי:

אם אפס רבע הקו. אהל שכון אם רקו. אל נא נאבדה כי על בן. יש לנו אב זמן:
פנים לו תכיר. וצדקו לפנינו נזכיר. קח נא בן יקיר. ונמצה דמו על קיר:
רץ אל הנער להקדישו. ונפשו קשורה בנפשו. עטרו בעצים ואשו. ער אלהיו על ראשו:
יחיד הוקל כעבי. ענה ואמר אבי. הנה האש והעצים נביא. ותשורה אין להביא:
מלים השיבו מלהבהילו. ויען ויאמר לו. בני, אלהים יראה לו. ויודע ה' את אשר לו:
במצותך שניהם נזהרים. ואחריך לא מהרהרים. חשו והלכו נמהרים. על אחד הקרים:
ראו אד תולדה. מהרו עצי עולה. יחד באהבה בלולה. ישרו בערבה מסלה:
ראה יחיד כי הוא השוה. נאם להורו המנסה. אבי אותי כבבש תעשה. לא תחמל ולא תכסה:
בי חפץ ונכסף. לבבי לו לחשוף. אם תמנעני סוף. רוחי ונשמתי אליו יאסף:
ידיו ורגליו עקד. וחרבו עליו פקד. לשומו על העצים שקד. והאש על המזבח תוקד:
צואר פשט מאליו. ואביו נגש אליו. לשחטו לשם בעליו. והנה ה' נצב עליו:
חקר את כל אשר עשה. האב על בנו לא חסה. ולבו אל כפים נשא. וירא אלהים את כל אשר עשה:
קרא מרחם משחר. תמוד בנגד הנבחר. והנה איל אחר. ועשה אל תאחר:
חליפי אזכרתו. תכון בהקשרתו. ותעלה לך תימרתו. והנה הוא ותמורתו:
זרון לפניך בשחק. לעד בספר יוחק. ברית עולם כל יחוק. את אברהם ואת יצחק:
קוראיה באים לקוד. בצרה עקרה תשקד. וצאנה ברחמים תפקד. פני הצאן אל עקוד:
עוררה גבורתך להמציא נרדמים. למענך תפדה תרדים נדחמים. להמשיך רחמיך וחסדיך משמי מרומים.
אל מלך יושב על כסא רחמים:

כל הקהל אומר יחד:

אל מִלֶּדֶד יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחַסִּידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים. וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ. לֹא כֹרַעְתֶּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרֵתֵנוּ לֹאמֹר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנֹי מִקִּדְּם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
וַיֵּדֶד ה' בְּעֵנָי וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה'. וְשָׁם נֶאֱמַר:
הַחֲזֵן אֹמֵר:
וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

הקהל עונים ונוהגים לתקוע בשופר:

ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:
נֶצַח חֶסֶד לְאַלְפֵי־יָמַי נִשְׂא עֵץ וּפִשְׁעִי וְחַטָּאתִי, וְנִקְּהָ:
וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

בזכרי על משכבי

שרים כולם יחד בלחן מסורתי, יש הנוהגים לשנות את הלחן של הבית האחרון ללחן "בן אדם"

נִפְלְאָה נָא בְיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו: מֵה יִתְאוּגֵן וַיֹּאמֶר, מֵה יִדְבֵר וַיִּצְטַדֵּק. יִצִּיר חֲמֹר אֲשֶׁר תִּשׁוּב, גּוֹיְתוֹ כְּאַבְקַת דָּק. מֵה יִתֵּן לֶדָּהּ הָאָדָם, כִּי יִרְשַׁע וְכִי יִצְדֵּק. הֲלֹא מָלְיוֹ וּמִפְעֻלָּיו, כְּתוּבִים בְּסֵפֶר יָמָיו: נִפְלְאָה נָא בְיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו: חֲצוֹת (נ"א בְּעוֹד) לִילָה לֶדָּהּ קָמוּ, עֲבָדֶיךָ בְּמַהֲלָלָם. זְכוֹת אֲבוֹת לָהֶם תִּזְכֹּר, וְאֵל תִּפְּן לְמַעַלְלָם. קָנָה עֲדֻתְךָ כִּימֵי קֶדֶם, קְדוּשַׁת יַעֲקֹב גְּאֻלָּם. וְהִנֵּשֵׂא הָאֵל, עוֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו: נִפְלְאָה נָא בְיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:	בְּזִכְרִי עַל מִשְׁכְּבִי, זְדוֹן לְבִי וְאֲשַׁמְיוּ. אֶקְוֶמָה וְאֶבּוֹאָה, אֵל בֵּית אֱלֹהֵי וְהִדּוּמָיו. וְאֹמֵר בְּנִשְׂאֵי עֵינַי, בְּתַחֲנוּנַי אֵלַי שְׁמָיו. נִפְלְאָה נָא בְיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו: לֶדָּהּ אֵלַי צוּר חֵילִי, מְנוֹסֶתִי בְּצָרָתִי. בְּדָ שְׁבָרִי וְתַקּוֹתִי, אֵילוּתִי בְּגִלּוּתִי. לֶדָּהּ כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבִי, וְנִגְדָדְךָ כָּל תַּאֲוֹתִי. פְּדֵה עַבְדְּךָ לֶדָּהּ צוּעֵק, מִיַּד רוּדִיּוֹ וְקָמָיו: נִפְלְאָה נָא בְיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו: עֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי, בְּקִרְאֵי מִן הַמַּצַּר. וַיִּוֹדַע בְּעַמִּים, כִּי יָדָדְךָ לֹא תִקְצֹר. וְאֵל תִּבְּזֶה עֲנוֹת עֲנֵנִי, צוּעֵק מִתְגַּרֵּת צָר. אֲשֶׁר פִּשְׁעָיו לֶדָּהּ מוֹדָה, וּמִתְוֹדָה עַל עֲלוּמָיו:
--	---

כל הקהל אומר בלחש:

רחום ותנון חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:
לדוד אליך ה' נפשי אשא:
אלהי בך בטחתי אל אבושה. אל יעלצו אויבי
לי:

גם כל קניך לא יבשו. יבשו הבוגדים ריקם:
דרכיך ה' הודיעני. ארחותיך למדני:
הדריכני באמתך, ולמדני כי אתה אלהי ישעי.
אותך קויתי כל היום:

זכר רחמיך ה' וחסדיך. כי מעולם המה:
חטאת געורי ופשעי אל תזכר. כחסדיך זכר לי
אתה. למען טובך ה':

טוב וישר ה'. על פן יודה חטאים בדרךך:
ידרך עננים במשפט. וילמד עננים דרכו:
כל ארחות ה' חסד ואמת. לנצרי בריתו
ועדתיו:

למען שמך ה'. וסלחת לעוני כי רב הוא:
מי זה האיש ירא ה'. יורגו בדרךך יבחר:
נפשו בטוב תלין. וזרעו יירש ארץ:
סוד ה' ליראיו. ובריתו להודיעם:
עיני תמיד אל ה'. כי הוא יוציא מרשת רגלי:
פנה אלי וחנני. כי יחיד ועני אני:
צרות לבבי הרחיבו. ממצוקותי הוציאני:
ראה עניי ועמלי. ושא לכל חטאתי:
ראה איבי כי רבו. ושנאת חמס שנאוני:
שמרה נפשי והצילני. אל אבוש כי חסיתי בך:
תם וישר יצונני. כי קויתך:
פדה אלהים את ישראל. מכל צרותיו:
והוא יפדה את ישראל. מכל עונותיו:
ה' אלהי ישראל שוב מחרון אפך. והנחם על
הרעה לעמך:

תחינות לימות השבוע, אומרים כל הקהל בלחש:

תחינה ליום ראשון

ה' שועת עמך הקשיבה. ועשה עמנו אות לטובה. ומי כעמך ישראל גוי אחד:
מבין שני אריות תחלצם. ומארבע רוחות תקבצם. וקרוב אותם אחד אל אחד:
ואת אבלי ציון תנחם. ואת אהליבה הנדודה תרחם. לחבר את האהל להיות אחד:
אדום ומואב צמתו בבור חיי. בחרפה הכו לחיי. מזה אחד ומזה אחד:
לדגלי טמנו פח ופחת. ויתלחשו עלי יחד. אין עושה טוב אין גם אחד:
חזק עמך שוכן שמי ערץ. ואויביך יהיו לכלה וחרץ. והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה'
אחד ושמו אחד:

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום שני

ה' יחיד לבות כל בני אדם חוקר. עושה גדולות עד אין חקר. ויהי ערב ויהי בקר יום שני:
הקשב שיחת עבדך ונאמו. סובל גלות על שכמו. ויום נפלו להקימו. יש אחד ואין שני:
וזכר ברית ידידך. לעם צועקים נגדך. בני יעקב עבדיך. ויצו גם את השני:
דודי הקשב תחנונות. וחשב תפלותם כמנות. בזכות מקריבים קרבנות. נתנאל בן צוער ביום השני:
הט אונד לתפלת עמך. ושלח לנו משיח צדקך. ונקריב קרבנות לפניך. את הכבש אחד בבקר ואת
הכבש השני:

חזק לבי מלבי. ומחר להאיר חשכי. אם נסתרה דרכי. הצליחה נא לעבדך ביום השני:

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום שלישי

ה' דלו עיני למרום. בצר לי אקרא ה':
ותתעטף עלי רוחי. מרב כעסי ושיחי. ואשפך את נפשי לפני ה':
יה הקשב נאמי. ועשה אות לטובה עמי. רבות עשית אתה ה':
דלותי ולי יהושיע. אל צדיק ומושיע. לישועתך קויתי ה':
בקום עלי אויבי. לא יירא לבי. ואני עליך בטחתי ה':
רמה בך ידי משנבלי. ולא בחרבי. כי לא בחרב ובחנית יושיע ה':
אויבי גברו. ועלי התאמרו. העל אלה תתאפק ה':
למה פניך תסתיר. ואויב עלי יכתיר. אל קנוא ונוקם ה':
עצות בנפשי אשימה. ועם לבבי אהימה. הלעולמים יזנח ה':
זדים וריבוני. סעיפי ישיבוני. כי לא יזנח לעולם ה':
רחמיך שברתי. כי לך ה' הוחלתי. אתה תענה ארני אלהי:

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום רביעי

ה' אם גדל עוני משוא. והסבלתי עשה. אל תבוא במשפט את עבדך:
נגעי לבי הבר. וחטאת נעורי העבר. גם מזדים חשך עבדך:
יגונותי גברו. ואנחותי לבי שברו. שמח נפש עבדך:
דורשי רעתי עלי הגדילו. להותי יגילו. אל תסתר פניך מעבדך:
ועד אן אשוע ואין משפט. מתי תעשה ברודפי משפט. כמה ימי עבדך:
ישוב אפך לרחמי. יהי נא חסדך לנחמי. כאמרתך לעבדך:
דרכי ספרתי. ועליך מבטן נסמכתי. האירה פניך על עבדך:
קטנתי מפל החסדים. צור מושיב יחידים. אשר עשית את עבדך:
טהרני מחטאתי. אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. אגא ה' כי אני עבדך:
נפלאות הראני. אל תסתר פניך ממני. אל תט באף עבדך:

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום חמישי

ה' ישעה נודד מקנו. ועורר שנת עינו. ויקם בחצי הלילה:
מפני בשת אשמתו. היתה לו דמעתו. לחם יומם וליילה:
ויהי בשביו נהדף. ומהר לגבעה נרדף. לחרב ביום ולקרח בלילה:
אויבים אותי ילחצו. ועלי יתיעצו. ויתחרשו כל הלילה:
לפניך תבא תפלת. ה' אלהי ישועתי. יום צעקתי בלילה:

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום ששי

ה' אלהים מושיב יחידים. שעה לעומדים. בבית ה' בלילות:
בך בטחתי. ושמך זכרתי. על משכבי בלילות:
רחם על הולך ובכה. איש חרבו על ירכו. מפחד בלילות:
הנני הולך שחוח. לא מצאתי מנוח. ימים גם לילות:
מלט צועק נגדך. להגיד בבקר חסדך. ואמונתך בלילות: שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

החזן אומר בקול וכל הקהל בלחש

אל תקצף ה' עד מאד ואל לעד תזכר עון. הן הבט נא עמך כלנו :
אל תנאץ למען שמך. אל תנבל כסא כבודך. זכר אל תפר בריתך אתנו :
אם עונינו ענו בנו. ה' עשה למען שמך. כי רבו משובותינו לך חטאנו. ארון סלח לנו :

אם אשמינו כתולע האדים. ה' את המון רחמיך תקודים. למען אב מצל מכשדים. גברתו בעמק השדים.
אזהבתו זכר היום לנו. כי רבו משובותינו לך חטאנו. ארון סלח לנו :

אם חטאנו והרבינו לצון. ה' גלה לנו עת רצון. למען דגול הנעקד כצאן. ואיל הישת כפרו לרצון.
עקדתו זכר היום לנו. כי רבו משובותינו לך חטאנו. ארון סלח לנו :

אם הרבינו פשע ועברה. ה' התרצה בעתירה. למען תם חזה סלם ויירא. ולן במקום מה נורא. תמתו
זכר היום לנו. כי רבו משובותינו לך חטאנו. ארון סלח לנו :

אתאנו לחלות פניך

החזן אומר בקול והקהל משלים אותו.

אתאנו לחלות פניך. כי חסד ואמת יקדמו פניך. נא אל תבישנו. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך. סלח
לנו. ושלח לנו. ישועה ורחמים מפעונך :
אתאנו לבקש מך כפרה. אים ונורא. משגב לעתות בצרה. תחיינו. תחוננו. ובשמך נקרא. סלח לנו.
ושלח לנו. ישועה ורחמים מפעונך :

החזן אומר בקול והקהל בלחש:

מרנא דבשמיא. לך מתחננו כעבדא דמתחננו למארה. הב לן לבא לתיבתא. ולא נהדר ריקם מן קמך :
מרנא דבשמיא. לך מתחננו כבר שביא דמתחננו למארה. כלהון בני שביא בכספא מתפרקין. ועמך בית
ישראל בצלותין ובתחנונין. ארם ימינך ואצמח פרקנך. סברא דחייא ומתיא :
מתרצה ברחמים. ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס. לעם עני ומדלדל. פרוקנא דמעלמא משזבנא
דמלקדמין. פרק יעקב מארעא רחיקא. ואסיק זרעה מארעא דשביא :

תרגום: מרנא דבשמיא- א-להינו שבשמים. לך מתחננו כעבדא דמתחננו למארה- לך אנו מתחננים כעבד המתחנן לרבו.
הב לן לבא לתיבתא- תן לנו לב לחזור (בתשובה). ולא נהדר ריקם מן קמך- ולא נשוב ריקם מך :
מרנא דבשמיא. לך מתחננו כבר שביא דמתחננו למארה- לך מתחננים אנו כבן שבו המתנן לאדונו. כלהון בני שביא
בכספא מתפרקין כל בני השבי בכסף משתחררים. ועמך בית ישראל בצלותין ובתחנונין- ועמך בית ישראל בתפילות
ובתחנונים. ארם ימינך ואצמח פרקנך- הרם ימינך והצמח ישועתך. סברא דחייא ומתיא- תקוות החיים והמתים :
מתרצה ברחמים. ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס. לעם עני ומדלדל. פרוקנא דמעלמא- פודנו מהעולם. משזבנא
דמלקדמין- מצילנו מקדם. פרק יעקב מארעא רחיקא- פדה את יעקב מארץ רחוקה. ואסיק זרעה מארעא דשביא-:
והעלה זרעו מארץ השבי.

מחי ומסי. ממית ומחי. מסיק מן שאל לחיי עלמא :
ברא כד חטי. אבוהי לקיה. אבוהי דחייס. אסי לכאבה :
עבדא דמרד. ונפיק בקולר. למארה תאיב. יתבר קולרה. ברך בכרד אנו. וחטינו קמד. הא רויא
נפשינו. בגדינו ומרדינו :

הא עבדך אנו. ומרדנו קמד. הא בבזתא ושביא. והא במלקיותא :
בבעו מנד. במטו מנד. ברחמך דנפישין. אסי לכאבין. דאתקפו עלן. עד דלא נהוי. גמירא בשביא
מחי ומסי. ממית ומחי. מסיק מן שאל לחיי עלמא :

תירגום: מחי ומסי - מכה ומרפא. ממית ומחי - ממית ומחיה. מסיק מן שאל לחיי עלמא - מעלה מן השאל לחיי
עולם. ברא כד חטי אבוהי לקיה - בן שחוטא, אביו מלקה אותו. אבוהי דחייס אסי לכאבה - אביו מרחם וחס עליו
ומרפא את מכאובו. עבדא דמרד ונפיק בקולר - עבד שמורד באדוניו, נידון למיתה. למרה תאיב ויתבר קולרה - אם
ישוב לאדונו, יתרצה וישחרר אותו מאזיקו. ברך בכרד אנו וחטינו קמד - בנך בכורך אנחנו, וחטאנו לפניך. הא רויא
נפשינו בגדינו ומרדינו - נפשנו רוותה מרורים ויסורים. הא עבדך אנו ומרדנו קמד - עבדך אנו ואנו נכנעים ונרדים לפניך.
הא בבזתא ושביא והא במלקיותא - ובכל זאת לקינו ונענשנו - אם בבזיון, אם בשבי, אם במלקות. בבעו מנד במטו
מנד ברחמך דנפישין - בבקשה ממך, ברחמך הרבים. אסי לכאבין דאתקפו עלן - רפא את כאבנו שתקפו, חזקו עלינו.
עד דלא נהוי גמירא בשביא - בטרם נאבד בשבינו, בגלות.

רחמים פשוטים בקשנו ממך. כי רבים רחמים עמך. צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך. אנא ה'
אלהינו הסר ממנו ומבתינו. ומבתי כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. דבר. וחרב. ורעה. ורעב.
ושבי. ובזה. ומשחית. ומגפה. ושטן. ויצר הרע. וחולאים רעים. וצר. מעמך :
חיים טובים שאלנו ממך. כי מקור חיים עמך. צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך. אנא ה' אלהינו.
הסר ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. דבר. וחרב. ורעה. ורעב. ושבי. ובזה.
ומשחית. ומגפה. ושטן. ויצר הרע. וחולאים רעים. וצר. מעמך :

אליך ה' נשאתי עיני

החזן אומר משפט והקהל משפט בלחן מסורתית:

אליך ה' נשאתי עיני. שמע קול תחנוני. כגדל חסדך :
בשמך בטחתי. וכפי שטחתי. דברים לקחתי. ובאתי עדיך :
גבור וגונותי. וידבו אנהותי. כי כל עונותי. שתה לנגדך :
דלפה מתוונה. נפשי הענוונה. וחלץ מדאגה. נפש עבדך :
העבר חטאתי. אלהי ישועתי. וגם את דמעתי. שימה בנאדך :
וגרנו רחס. זכרה והנחם. ושמיח ונחם. נפש עבדך :
זכר עני ומרודי. לענה מעודי. עד מתי לנגדי. תחדש עדיך :
חרפוני צורתי. אויבי ושוררי. הקשב נא אמרי. בבאי בפתחך :
טמנו לי יודים. פחים ומעודים. ובהם גלפדים. פעמי ידידיך :
ישימון לי מצודים. ושקר בי מעידי. בעלוי זדים. צור, גלעדיך :
כבודך גלה צור. לעם עזוב ועצור. וטובך הנצור. תנה לשדידיך :
לחוצים ברב דחק. מהם אל תרחק. זכר לאברהם ליצחק. ולישראל עבדך :
מרום ממרומים. רחם על עגומים. ועל זרע רחומים. ילידי ידידיך :
נואקים בבור גלות. כך שמו אילות. והרם משפלות. גוע חסידיך :
סובלי על תעהל. ואויביהם תבהל. ובקדם תנהל. דגלי גרודיך :
ענה את עתירתם. סמך את נפילתם. והשב את שבותם. מאפסי תלדך :
פרה עם לך הומה. ובאלם דומה. בגלות זה כמה. שבעו נדודיך :

צדיק גמפּעלות. לך נתקנו עלילות. דלנו ממצולות. למען חסדיך :
 קבץ מפורים. בכבלי צר סגורים. בלעום אכזרים. שרפו מועדיך :
 רחום היה למשען. לעם רוח לען. ועשה נא למען. שלשת עבדיך :
 שדי נשגבת. בכל אשר פעלת. כי צדיק אתה. וצדק מדיך :
 תכפר עוני כי. שקרי בר מלכי. וכונן את דרכי. אלהי לעבדך :
 תשעה לתפילתי. ולשיח רנתי. כי אתה תקותי. ומי לא יעידך :
 אליך ה' נשאתי עיני. שמע קול תחנוני. בגדל חסדיך :

אבינו אב הרחמן

החזן אומר והקהל עונה "הושיענו למען שמך"

אבינו אב הרחמן	הושיענו למען שמך:
הושיענו למען שמך:	ואל תביישנו משברנו.
אלהינו ואלהי אבותינו.	הושיענו למען שמך:
הושיענו למען שמך:	זכרנו בזכרון טוב מלפניך.
בצר לנו קראנוך.	הושיענו למען שמך:
הושיענו למען שמך:	חוס ורחם עלינו.
גלגל עלינו המון רחמיך.	הושיענו למען שמך:
הושיענו למען שמך:	טהרנו מטמאות עונינו.
דרשנוך המצא לנו.	הושיענו למען שמך:
הושיענו למען שמך:	יהמו נא רחמיך עלינו.
העתר לנו היום ובכל יום בתפלתנו:	הושיענו למען שמך:

חמל על עמך. ורחם על נחלתך. חוסה נא כרב רחמיך. חננו מלכנו ועננו:

החזן אומר והקהל עונים:

אבינו מלכנו אבינו אלה. אבינו מלכנו אין לנו אלא אלה. אבינו מלכנו רחם עלינו :
 אם הטבנו פעל. אבינו אלה. ואם הרענו מעל. אין לנו אלא אלה. אבינו מלכנו רחם עלינו :
 אם גבר פשענו. אבינו אלה. אתה צוד ישענו. אין לנו אלא אלה. אבינו מלכנו רחם עלינו :
 אם הרבינו אמר. אבינו אלה. זכר כי אנחנו חמר. אין לנו אלא אלה. אבינו מלכנו רחם עלינו :
 אם לך חטאנו. אבינו אלה. אדון סלח לנו. אין לנו אלא אלה. אבינו מלכנו רחם עלינו :
 לך ה' קוינו. אבינו אלה. כי אתה אבינו. אין לנו אלא אלה. אבינו מלכנו רחם עלינו :
 לך פרשנו שעל. אבינו אלה. המציא לנו תעל. אין לנו אלא אלה. אבינו מלכנו רחם עלינו :

חושה שלח משיח. אבינו אמה. וציון ישע תפריח. אין לנו אלא אמה. אבינו מלכנו רחם עלינו :
אבינו מלכנו אבינו אמה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אמה. אבינו מלכנו רחם עלינו :

כל הקהל אומר בלחש:

אבינו מלכנו אבינו אמה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אמה. אבינו מלכנו רחם עלינו :
אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו :
ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו :

זכר רחמיך ה' וחסדיך. כי מעולם המה :

יהי חסדיך ה' עלינו. כאשר יחלנו לך :

אל תזכר לנו עונת ראשנים. מהר יקדמונו רחמיך. כי דלנו מאד :

עזרנו בשם ה' . עושה שמים וארץ :

חננו ה' חננו. כי רב שבענו בו :

ברגז רחם תזכר. ברגז עקדה תזכר. ברגז תמימות תזכר. ברגז אהבה תזכר :

ה' הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו :

כי הוא ידע יצרנו. זכור כי עפר אנחנו :

עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :

שרים כולם יחד:

שומר ישראל. שמר שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים בכל יום. שמע ישראל :

שומר גוי אחד. שמר שארית גוי אחד. ואל יאבד גוי אחד. האומרים בכל יום. שמע ישראל. ה'
אלהינו. ה' אחד :

שומר גוי קדוש. שמר שארית גוי קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. האומרים בכל יום. קדוש. קדוש.
קדוש :

שומר גוי רבא. שמר שארית גוי רבא. ואל יאבד גוי רבא. האומרים בכל יום. אמן יהא שמיה רבא :

ואומר החזן :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב
משיחיה. (אמן) בחיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בענלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא
שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה.
ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמין
בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

ונוהגים לתקוע כאן בשופר חוץ מערב ראש השנה ויוה"כ

תענו ותערתו ברחמים מן השמים. (אמן) תקבל צעקתכם (אמן). תשמע תפלתכם ברוצון (אמן). ויענה קול
עתירתכם (אמן). ויקים בכם מקרא שכתוב :

ה' אלהי אבותכם יסוף עליכם ככם אלו פעמים. ויברך אתכם כאשר דבר לכם. (בעשרת ימי תשובה):

ויכתבכם האל בספר חיים טובים) וכן יהי רצון ונאמר אמן: (אמן)

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל. קדם אבונא דבשמיא וארעא ואמרו
אמן: (אמן)

יְהִי שְׁלֹמֹה רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגֵאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ
וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמון)

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמון)

תרגום: תתקבלנה תפלותינו ובקשותינו עם תפילותיהם ובקשותיהם של כל בית ישראל לפני אבינו שבשמים (ובארץ) ואמרו אמון יהא שלום רב מן השמים חיים ושובע וישועה ונחמה והצלה ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורווח והצלה לנו ולכל עמו ישראל

כל הקהל אומרים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעַמְקִים קְרָאתִיךָ ה' :

אֲדַנִּי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי. תִּהְיֶינָה אַזְנוֹתַי קְשׁוּבוֹת. לְקוֹל תַּחֲנוּנָי :

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהוָה. אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד :

כִּי עָמַד הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּקְרָא :

קוֹיָתִי ה' קִוְיָה נַפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי :

נַפְשִׁי לְאֲדֹנָי. מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר :

יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל ה' . כִּי עַם ה' הַחֲסֵד. וְהִרְבֵּה עַמּוֹ פְּדוּת :

וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

קדיש יהא שלמא (קדיש יתום)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. (אמון) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתֵיהּ. וְיִמְלִיךְ מְלֻכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פְּרָקְנֵיהּ. וְיִקְרַב

מְשִׁיחֵיהּ. (אמון) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמון) יְהִי

שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה.

וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵיהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמון) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא. דְּאִמְרִין

בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמון)

יְהִי שְׁלֹמֹה רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגֵאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ

וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמון)

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמון)

תקובל תפילתנו ברצון מן השמים